

Zavedení institutu veřejně prospěšných společností bytových

Informační podklad ke kompatibilitě návrhu na vydání zákona o veřejně prospěšných společnostech bytových a výstavbě dostupného bydlení a o změně některých zákonů (zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších právních předpisů), sněmovní tisk 952, s právem EU

Informační podklad č. 0952
srpen 2020
autor: Marta Krausová, Miroslav Jakab

Obsah:

Úvod:3

Stanovisko PI:.....4

PRÁVO STÁTNÍCH PODPOR.....4

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ.....6

Závěr:8

AKTUÁLNÍ VYDÁNÍ:	ŘADA: STANOVISKA
Název: Zavedení institutu veřejně prospěšných společností bytových	Typ řady: online
Autor: Krausová, M., Jakab, M.	URL: http://www.psp.cz/sqw/ppi.sqw?d=4
Číslo: Stanovisko č. 0952	První vydání řady: říjen 1998
Datum: srpen 2020	Frekvence vydání řady: nepravidelná
	Zaměření: stanoviska kompatibility nevládních návrhů zákonů s právem EU
Klíčová slova:	Jazyk: CZ
Státní podpora; podpora; ochrana osobních údajů; kompatibilita	Vydavatel: Kancelář Poslanecké sněmovny, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1

PARLAMENTNÍ INSTITUT plní úkoly vědeckého, informačního a vzdělávacího střediska pro Poslaneckou sněmovnu, její orgány, poslance a Kancelář Poslanecké sněmovny, pro Senát, jeho orgány, senátory a Kancelář Senátu. Naše činnosti a produkty uvádíme níže.

Oddělení všeobecných studií	STUDIE Srovnávací studie Analytické studie	ODPOVĚDI NA DOTAZ Stručné odpovědi na dotazy členů Parlamentu	VYBRANÁ TÉMATA Studie zpracované k aktuálním problematikám	MONITORING Vybrané hospodářské měnové a sociální ukazatele	MIGRACE Přehled aktualit v oblasti migrace za vybrané období
	PŘEHLED SZBP Společná zahraniční a bezpečnostní politika EU	EUROZÓNA+ Přehled ekonomických událostí v EU	PODKLADY pro zahraničně politická jednání	PŘEDNÁŠKY pro zahraniční delegace, PS, Senát	
Oddělení pro evropské záležitosti	STANOVISKA kompatibility nevládních návrhů zákonů s právem EU	KONZULTACE k předkládaným vládním návrhům zákonů	DOKUMENTY EU Výběr z aktů a dokumentů EU zaslaných PS	ZPRÁVY Aktuální agenda v Bruselu	PODKLADY pro jednání výboru na mezinárodní úrovni
Oddělení komunikace a vzdělávání	INFORMAČNÍ STŘEDISKO Informace o činnosti Poslanecké sněmovny a prohlídky budov	ECPRD Spolupráce s Evropským centrem pro parlamentní výzkum a dokumentaci	PŘEDNÁŠKY pro Poslaneckou sněmovnu, pro školy, veřejnost	INFORMAČNÍ MATERIÁLY o fungování Poslanecké sněmovny, o legislativním procesu	ZÁPISY ze schůzí, seminářů, přednášek, kulatých stolů

OBSAH:

Úvod:	3
Stanovisko PI:	4
PRÁVO STÁTNÍCH PODPOR	4
OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ	6
Závěr:	8

Informační podklad ke kompatibilitě návrhu na vydání zákona o veřejně prospěšných společnostech bytových a výstavbě dostupného bydlení a o změně některých zákonů (zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších právních předpisů), sněmovní tisk 952, s právem EU

Úvod:

Návrh zákona o veřejně prospěšných společnostech bytových a výstavbě dostupného bydlení a o změně některých zákonů (zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „návrh“ či „návrh zákona“) představuje zcela novou právní úpravu veřejně prospěšných společností bytových (dále také jen „společnost“) a výstavby dostupného bydlení.

Společností dle § 2 návrhu mohou být různé druhy právnických osob (spolek, společnost s ručením omezeným, akciová společnost, družstvo, bytové družstvo, sociální družstvo), pokud získají status veřejné společnosti bytové od příslušného kontrolního orgánu (§ 23 návrhu). Pro získání statusu je třeba kumulativně splnit tři podmínky: (1.) předmětem činnosti společnosti jsou výhradně činnosti v oblasti bydlení vymezené v návrhu zákona, (2.) majetek slouží výhradně k zajišťování bydlení výstavbou a (3.) pronájmem bytů členům společnosti či nájemcům, společnost se podrobuje pravidelné kontrole svého hospodaření kontrolním orgánem aj. (§ 2 odst. 2 návrhu). Pokud se nejedná o společnost, jež má formu spolku, družstva, bytového/sociálního družstva je k přiznání statutu veřejné prospěšnosti nutný souhlas obce v místě její působnosti s ohledem na bytovou situaci v dané obci (§ 3 návrhu).

Hlava II návrhu zákona upravuje výstavbu bytů společností (§ 4 návrhu), financování výstavby s možností poskytnutí veřejné podpory, přičemž schéma pro podporu výstavby bytů společnosti má stanovit vláda nařízením, stejně jako podmínky, za nichž lze byty vystavěné z této podpory pronajmout (§ 5 návrhu). Obecně lze uvést, že společnost by na základě podzákonných předpisů měla mít možnost získávat dotace z veřejných zdrojů, ať už pro výstavbu nebo na jiné účely (§ 18 návrhu), dodrželi-li stanovené podmínky pro přidělování bytů nájemníkům (výše příjmu aj.).

Ust. § 7 návrhu dává obci právo při prodeji pozemku obce/vložení pozemku obce do developerského projektu zavázat „developer“ vyhradit pro obec až 25 % bytů, které mu obec za cenu určenou dle návrhu proplatí a bude k nim pak mít dispoziční práva, s tím, že byty budou pronajímány v režimu dle návrhu. Možnosti účasti obce na společnosti jsou upraveny v § 8 návrhu. Návrh upravuje i podmínky pronajímání bytů k sociálnímu bydlení pro „osoby sociálně vyloučené“, včetně možnosti audiovizuálního monitoringu jejich společných prostor (§ 7 odst. 6 a § 9 návrhu). Dále návrh řeší správu a provoz bytových domů společnosti, včetně podmínek pronajímání bytů

(Hlava V návrhu); byty by neměly být pronajímány za tržní nájemné, ale za nájemné, které bude pokrývat náklady na provoz a na výstavbu (§ 6 návrhu), přičemž podrobnosti stanoví prováděcí předpis. Návrh zákona též definuje pojem „veřejné bydlení“ (§ 18 odst. 6 a 7 návrhu). Hlava VI návrhu upravuje kontrolní orgán a revizi hospodaření společnosti. Ustanovení § 27 návrhu stanovuje, že zvýhodnění společností dle tohoto zákona v rámci daní a poplatků stanoví vláda nařízením.

Návrh dále novelizuje též zákon č. 586/1992 Sb. o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů, tím, že do něj vkládá § 15a umožňující fyzické osobě odečíst si od základu daně úvěr poskytnutý společností, avšak pouze takové, která má formu bytového družstva. Ustanovení § 29 pak novelizuje § 758 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „ZOK“) vložením ustanovení o „sociálním bytovém družstvu“.

Cílem navrhované právní úpravy je po vzoru právních úprav Rakouska či Spojeného království přinést zcela nový právní rámec dostupného bydlení zajišťovaného neziskovými bytovými společnostmi. Společnost, která má tento status, je bez ohledu na svou právní formu nezisková a pronajímá byty nájemníkům za netržní nájemné a za podmínek obsažených v návrhu zákona. Taková společnost může obdržet finanční zdroje z veřejných rozpočtů (měla by pak být vázána dalšími kritérii pro určení nájemníků dle příslušných předpisů/dotačních titulů) a měla by mít přístup i k různým daňovým výhodám, které však návrh zákona blíže nespecifikuje.

Stanovisko Pl:

Navrženou úpravu lze s ohledem na její cíle zařadit do oblasti sociální politiky. Ta je podle čl. 4 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) pravomocí sdílenou mezi EU a členskými státy, pokud jde o hlediska vymezená ve SFEU. Konkrétně lze pak navrženou úpravu podřadit pod boj proti sociálnímu vyloučení ve smyslu čl. 153 odst. 1 písm. j) SFEU. Jde o oblast, ve které je vyloučena harmonizace pravidel na úrovni EU (čl. 153 odst. 2 SFEU). **Z hlediska souladu s právem EU je tak třeba při absenci harmonizace konkrétní oblasti nutné pouze posoudit, zda navržená úprava není v rozporu s jinými obecnými předpisy práva EU.** Navržená úprava se dotýká přinejmenším práva státních podpor a práva na ochranu osobních údajů.

Právo státních podpor

O státní podporu poskytovanou společností na základě navržené úpravy a na ni navazujících podzákonných předpisů může jít v případě podpory financování výstavby bytů (§ 5 návrhu), jiných podpor předvídaných v § 18 návrhu a při daňovém zvýhodnění společnosti (§ 27 návrhu).

Podle čl. 107 odst. 1 SFEU jsou obecně zakázány „*podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby.*“ Z této definice je patrné, že státní podpora ve smyslu čl. 107 SFEU je vymezena vícero pojmovými znaky. Jelikož však sama navržená úprava počítá s tím, že společností lze na jejím základě alespoň v některých případech poskytovat státní podporu, zabývá se toto stanovisko bez dalšího pouze otázkou existence státní podpory s ohledem na její adresáty a možnostmi zajištění jejího souladu s právem EU.

O státní podporu jde tehdy, když je poskytována podnikům. Podnik byl v judikatuře Soudního dvora EU (dále jen „SDEU“) definován jako „*jakákoliv entita bez ohledu na právní status či způsob financování vykonávající ekonomickou aktivitu.*“¹ Na základě důvodové zprávy k návrhu se zdá, že

¹ Věc C-41/90, *Höfner*, EU:C:1991:161, bod 21.

navrhovatelé nepovažují neziskovou dostupnou výstavbu (a případně následný provoz nemovitosti) sociálního bydlení společnostmi nutně za ekonomickou aktivitu, čímž by nebyl naplněn jeden ze základních pojmových znaků státní podpory. Takovou státem poskytnutou pomoc by pak za státní podporu nebylo možné považovat.

S tímto restriktivním pojetím výkladu „ekonomické aktivity“ se však na základě rozboru judikatury SDEU nemůžeme ztotožnit. O ekonomickou aktivitu jde přinejmenším tehdy, kdy podnik vykonává aktivitu spočívající v nabízení zboží a služeb na daném trhu.² Ziskovost příslušné činnosti zde nehraje roli. V tomto smyslu bude tedy podnikem v každém případě společnost, která v souladu s § 2 odst. 2 písm. b) návrhu nabízí ubytování i jiným osobám, než jsou její členové,³ neboť tímto tvoří součást nabídky na realitním trhu. Složitější může být situace společnosti nabízející ubytování pouze vlastním členům (srov. § 20 návrhu), nicméně i v tomto případě se bude podle našeho názoru jednat o ekonomickou aktivitu, protože navržená úprava nevylučuje převoditelnost podílu ve společnosti. Příslušný byt bude z ekonomického hlediska nabízen na trhu za *de facto* totožných předpokladů jako v předchozím případě: rozhodne-li se z něj předchozí nájemce vystěhovat. Druhá varianta tak zřejmě svědčí pouze o vyšší komplexitě ekonomických a právních vztahů souvisejících s příslušnou transakcí, nikoli však o její povaze ekonomické aktivity. Pro posouzení, zda se v daném případě jedná o ekonomickou aktivitu, není rozhodné, jestli je podpora poskytována pouze vymezenému okruhu osob (srov. § 18 odst. 2 návrhu). Taková úprava má totiž pouze za následek omezení dotčené ekonomické aktivity na určitou podmnožinu příslušného trhu. Může mít pouze dopad např. na vymezení tzv. relevantního trhu, respektive aplikovatelnosti zvláštních režimů pravidel státních podpor.⁴

Navržená úprava nechává značně široký prostor vládě pro nastavení konkrétních podmínek státní podpory prováděcím předpisem. Takto koncipovaná možnost pro vládní uvážení vzbuzuje ústavněprávní otázky dotýkající se vnitrostátní dělby moci (srov. čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod v souvislosti s předpokládaným daňovým zvýhodněním), která však jde za hranice posouzení souladu návrhu s právem EU.

Z hlediska práva EU platí, že konkrétní režimy podpor mohou být (1.) notifikovány v souladu s čl. 108 odst. 3 SFEU, nebo (2.) se opírat o tzv. blokovou výjimku podle [nařízení Komise č. 651/2014](#), (3.) využít [zvláštního režimu](#) zavedeného pro podniky pověřené službami obecného hospodářského zájmu, nebo (4.) se omezit na tzv. podporu *de minimis* podle [nařízení Komise č. 1407/2013](#), vše za splnění stanovených podmínek. Je zároveň nutné upozornit, že omezení možných příjemců podpory na taxativní výčet několika forem právnických osob podle českého právního řádu může mít dopad na využitelnost některých z uvedených přípustných variant státní podpory. Takto byl například český zákonodárce již dříve nucen po výhradách ze strany Komise omezit podpory poskytované na základě zákona č. 378/2005 Sb., o podpoře výstavby družstevních bytů, na podpory *de minimis*. Původnímu návrhu zákona č. 378/2005 Sb., který s takovýmto omezením nepočítal, vytykala Evropská komise mj. právě skutečnost, že nedůvodně zvýhodňuje

² Věc C-180/98, *Pavlov*, EU:C:2000:428, bod 75.

³ Pojem člen zde byl zvolen i k zastřešení pojmů společník nebo akcionář, protože všechny formy společnosti podle navržené úpravy jsou korporace ve smyslu §§ 210 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

⁴ Pokud např. podnik spadá pod výjimku pro služby obecného hospodářského zájmu a poskytuje sociální bydlení, není třeba notifikovat jemu poskytnutou podporu na základě rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (oznámeno pod číslem K(2011) 9380). Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3-10. Dostupné [zde](#).

bytová družstva.⁵ Jelikož výčet příjemců podpory podle návrhu nepokrývá všechny myslitelné poskytovatele bydlení na realitním trhu, může se podpora poskytovaná na základě návrhu potýkat s obdobnými problémy.

Ochrana osobních údajů

Ustanovení § 9 návrhu nadepsané „*Monitoring osob sociálně slabých z vyloučených lokalit*“ stanoví:

„(1) Obec může v domech společnosti, které jsou určeny k sociálnímu bydlení, zřídit povinný audiovizuální monitoring společných prostor.

(2) V takových domech vede správce záznam o zpracování zjištěných skutečností, určí okruh osob s přístupem k pořízenému záznamu a umístí do společných částí domu trvalé upozornění na prováděný monitoring.“

Aby bylo zpracování osobních údajů prostřednictvím videozařízení zákonné, musí být primárně v souladu s [nařízením č. 2016/679](#), o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „GDPR“).⁶ Nařízení má aplikační přednost před českým právem a zákonodárce se od něj může odchýlit, pouze když to nařízení výslovně stanoví. Základními zásadami, ze kterých vychází právní úprava ochrany osobních údajů (i před účinností GDPR) je zásada účelového omezení zpracování osobních údajů (čl. 5 odst. 1 písm. b) GDPR) a zásada zákonnosti, korektnosti a transparentnosti zpracování (čl. 5 odst. 1 písm. b) GDPR).

Zásada účelového omezení znamená, že pokud chce někdo zpracovávat osobní údaje o fyzických osobách, je nutné vymezit účel, za jakým je zpracovává. Takový účel musí být legitimní a výslovně vyjádřený (obvykle je o něm nutné informovat subjekty údajů viz čl. 13 a 14 GDPR a uvést ho v záznamech o činnostech zpracování dle čl. 30 GDPR).⁷ Účel zpracování musí odpovídat jednomu z právních důvodů pro zpracování vyjádřených v čl. 6 GDPR.⁸ Obecně je možné osobní údaje zpracovávat pouze, pokud existuje jeden z právních důvodů dle čl. 6 GDPR (zásada zákonnosti zpracování osobních údajů). Pro zpracování osobních údajů je tedy nutné mít účel zpracování (např. předcházení trestné činnosti v daných prostorách, hodnocení spokojenosti zákazníků) a právní důvod zpracování podle čl. 6 GDPR (souhlas subjektu údajů, nezbytnost pro účely opravných zájmů správce aj.).

Co se týče zpracování osobních údajů prostřednictvím videozařízení, při výkladu GDPR lze vycházet z *Pokynů 3/2019 ke zpracování osobních údajů prostřednictvím videozařízení* (dále jen „**Pokyny**“),⁹ které vydal Evropský sbor pro ochranu osobních údajů. Pokyny upřesňují, že legalita zpracování osobních údajů kamerovými systémy (např. kamera, jež snímá parkoviště) bude obvykle založena především na právním důvodu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR: „*zpracování je nezbytné pro účely*

⁵ Ministerstvo pro místní rozvoj. *Notifikace programů bydlení přispěje k rozvoji trhu s byty* [online]. Praha: Česká republika, 2005 [cit. 10. 8. 2020]. Dostupné [zde](#).

⁶ Nařízení je přímo účinné a má aplikační přednost před českým právem.

⁷ PATTYNOVÁ, Jana. *Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR): Zákon o zpracování osobních údajů: komentář*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2019. Komentátor, s. 62 – 64. ISBN 978-80-7502-396-4. NULÍČEK, Michal a kom. *GDPR - obecné nařízení o ochraně osobních údajů*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Praktický komentář, s. 109-111. ISBN 978-80-7598-068-7.

⁸ Jinak by byl protizákonný a nebyl by legitimní.

⁹ EUROPEAN DATA PROTECTION BOARD. *Guidelines 3/2019 on processing of personal data through video devices: Version 2.0* [online]. EDPD, 2020 [cit. 2020-08-11]. Dostupné [zde](#). V českém jazyce k tomu srov. ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ. *Shrnutí Pokynů 3/2019 ke zpracování osobních údajů prostřednictvím videozařízení* [online]. ÚOOÚ, 2020 [cit. 2020-08-11]. Dostupné [zde](#).

oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.“ Oprávněný zájem (legitimate interest) představuje například ochrana majetku (krádeže, vandalismus), zdraví a bezpečnosti osob, právní důvody (použitelnost v soudním řízení) aj. Dále je třeba zvážit, zda: i) oprávněný zájem není převážen základními právy jednotlivců a ii) je nutné dodržet zásadu minimalizace údajů; tedy, že je snímání audiovizuálním zařízením skutečně nezbytné a není možné oprávněný zájem ochránit mírnějším opatřením.¹⁰ Jak upřesňují Pokyny i odborná literatura¹¹ pro správnou aplikaci tohoto důvodu je též nezbytné existenci oprávněného zájmu zvažovat případ od případu (ne paušálně) a respektovat objektivní očekávání osob, jejichž data budou zpracovávána (toalety, šatny).

Z výše uvedeného plyne, že bez ohledu na právní úpravu v § 9 odst. 1 návrhu má obec právo i v současné době použít audiovizuální monitoring ve společných prostorách jí pronajímaných bytů (stejně jako soukromé osoby), dodrží-li podmínky GDPR. Ust. § 9 odst. 1 návrhu tak lze v tomto ohledu vnímat jako nadbytečné.

Kromě toho může být dle našeho právního názoru problematické, pokud by ustanovení § 9 odst. 1 návrhu bylo vykládáno jako „zákonné zmocnění“ obce bez dalšího do takových prostor umístit audiovizuální systémy zaznamenávající osobní údaje. GDPR má aplikační přednost před českým právem a právní důvody k zákonnému shromažďování osobních údajů je možné konkretizovat v právu členských států pouze, pokud jde o důvody podle čl. 6 odst. 1 písm. c) (splnění právní povinnosti správce)¹² a e) (zpracování pro úkol ve veřejném zájmu při výkonu veřejné moci)¹³ GDPR. V daném případě si lze těžko představit, že by se jednalo o splnění právní povinnosti správce (obce) konkretizované v právním předpisu EU nebo ČR (v návrhu je formulace „obec může“) nebo o zpracování údajů ve veřejném zájmu/plnění veřejné moci (jako možný důvod audiovizuálního monitoringu se nabízí ochrana majetku společnosti, což představuje spíše zájem soukromý). Nehledě na to, že takovéto pojetí by se mohlo jevit diskriminační vůči osobám sociálně slabším užívajícím sociální bydlení.

Zjednodušeně řečeno, zpracovávat osobní údaje audiovizuálním monitoringem může obec primárně na základě GDPR a za splnění jeho podmínek. Zákon nemůže nad rámem GDPR dávat obci „generální oprávnění“ monitorovat určitou skupinu občanů. Dále považujeme za velmi zavádějící formulaci „povinný audiovizuální monitoring“. Slovo povinný může značit, že nájemníci sociálního bydlení musí audiovizuální monitoring společných prostor strpět. Jak bylo uvedeno výše, za dodržení podmínek GDPR (oprávněný zájem dle čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR) je obec oprávněna takovýto monitoring provádět a lze si představit, že potencionální nájemce akceptuje existenci monitoringu např. v nájemní smlouvě. Rozhodně však není přípustné slovo „povinný“ vykládat tak, že případný nájemce musí poskytnout svůj souhlas s takovýmto zpracováním svých osobních údajů (dle čl. 6 odst. 1 písm. a) GDPR). Takové chápání by bylo za prvé v rozporu s GDPR a za druhé by stejně

¹⁰ EUROPEAN DATA PROTECTION BOARD, op. cit. sub 9, s. 9-11.

¹¹ EUROPEAN DATA PROTECTION BOARD, op. cit. sub 9, s. 11-12, a PATTYNOVÁ, Jana. *Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR): Zákon o zpracování osobních údajů: komentář*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Praha: Leges, 2019. Komentátor, s. 91 – 94. ISBN 978-80-7502-396-4.

¹²c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;

¹³ e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

neřešilo skutečnost, že z povahy audiovizuálního monitoringu není možné získat předem souhlas se zpracováním údajů všech osob, které do monitorovaného prostoru vstoupí.¹⁴

Co se týče § 9 odst. 2 návrhu, ve své podstatě se jedná o úpravu deklaratorního charakteru, jelikož obec jako správce osobních údajů stejně musí dodržet další povinnosti dle GDPR.

Závěr:

Navržené ustanovení týkající se audiovizuálního monitoringu společných prostor může v aplikační praxi vést k porušování práva EU.

Z navržené úpravy týkající se státní podpory přímý rozpor s právem EU neplyne. Omezený okruh možných příjemců podpory ale může způsobit, že podpora bude muset být poskytována za přísnějších podmínek.

Tento informační podklad je zpracován k uvedenému číslu sněmovního tisku a nereflektuje eventuelní pozdější pozměňovací návrhy.

Materiál byl Parlamentním institutem zpracován na základě usnesení organizačního výboru Poslanecké sněmovny č. 168, II. volební období.

¹⁴ EUROPEAN DATA PROTECTION BOARD, op. cit. sub 9, s. 14.